

lertid siges at være en overordentlig lufullst Døn, naar man tager Hensyn til, hvorledes det højtærede Ministerium ellers spiser Skrivelserne af. Man vil nemlig finde, at Lønningsstalaen gaar fra 75 gennem 70, 60, 50, 45, 40 ned til 35 ja endog til 30 Kr. om Maaneden. Jeg ved ikke om man er opmærksom paa, hvad det vil sige, 30 Kr. om Maaneden, naar man ser, at Arbejdstiden er, som det er oplyst i samme Skrivelse, ordinært 6 Timer daglig. Det tilføjes saa: „Men det maa derhos bemærkes, at Skrivelserne ogsaa, naar det er fornødent, arbejde uden for Kontortiden, uden at de derfor faa noget Bederslag“. Man faar ikke at vide, hvor stort et Tillægsarbejde, der kræves, og jeg vil altsaa holde mig til de 6 Timer daglig. Man vil der uden store Regnekundskaber kunne regne ud, at disse Mennesker sidde for en Løn af 19 Ore pr. Time, og det er Folk, der for en Del har siddet der ikke saa ganske saa Lar. Det forekommer mig, at Staten netop i disse Tider vanskeligt kan være bekendt at aflevere en saadan Skrivelse, der viser, at den giver afskillige af de Folk, den tager i sin Tjeneste, ikke en Gang Sulteløn, men endnu ringere. Jeg beklager, at Staten her optræder paa en saa gneragtig Maade over for Folk, som den tager i sin Tjeneste. Jeg vil haabe, at denne Skrivelse vil bidrage til, at vi ikke her efter Dags paa Budgettet finder Folk antagne til saa at sige fuld Dagstjeneste for 1,15 Kr. om Dagen. Man kan regne det ud, idet det, naar man trækker Søndagen fra, bliver 26 Arbejdsdage i en Maaned. Det bliver 1,15 Kr. om Dagen for 6 Timers Arbejde til 30 Kr. om Maaneden, hvortil kommer, at man ogsaa uden for Kontortiden kan kræve Arbejde af disse Folk uden at give dem noget Bederslag. Naar man i øvrigt ser nærmere paa denne Skrivelse, overrastes man noget ved de mærkelige Anciennitetsforhold, der hersker der. Man vil finde Folk i en ret høj Klasse — de have 60 Kroner — som have en Tjenestetid af 5 Aar, og blandt dem, der kun har 50 Kr., er der Folk, der har tjent næsten 8 Aar. Der er Folk, der staa paa den næst laveste Lønning, altsaa 35 Kr., og som har været i Tjenesten i 1½ Aar, men der er ogsaa Folk med 45 Kr., der har staaet i Tjeneste i 1½ Aar. Det er ikke muligt af denne Skrivelse at se, efter hvilke Regler man gaar frem ved Lønningsforhøjelse. Saa meget kan man dog se deraf, at man ikke gaar frem efter Tjenesteaalder, men hvad ellers Regler er, kan man ikke se. Jeg tror, at det ikke blot for de paagældende Funktionærers Vedkommende, men ogsaa for

Autoriteternes Vedkommende var heldigt, om der var en Slags Regel. Dette her kunde nærmest tyde paa, at det er ganske vilkaarligt, hvorledes man lader disse Folk avancere. Man kan ogsaa paa de ret høje Lønninger finde Folk, som kun har tjent et Aarstid. Man kan saaledes i den tredje højeste Klasse, den med 60 Kr. om Maaned, finde en Mand, der kun har været i Tjenesten halvandet Aar, medens man i Lønningsklassen paa 50 Kr. finder Folk, der har været i Tjenesten indtil 8 Aar. Man faar et Indtryk af, at Jorffremmelsen i denne Stat, om jeg tør kalde det saa, er vilkaarlig. I alt Fald kan jeg ikke af den foreliggende Skrivelse se, hvilke Regler det høje Ministerium eller dets Autoriteter gaa efter ved Jorffremmelse af disse Folk.

Jeg maa deltage i den Betslagelse, der er fremsat over, at det staa saa daarligt med Telegrafvæsenet. Jeg er af den Mening, at Telegrafvæsenet saa vel som Postvæsenet bør betale sig. Telegrafvæsenet er en Forretning, der særlig betjener visse Klasser af Befolkningen, og det forekommer mig ikke, at der er god Mening i, at de almindelige Statterdere, af hvilke en stor Del aldrig bruge Telegrafen, skulle være med til at dække saa betydeligt et Underflud som det, der her er Tale om. Jeg tror derfor, det var rigtigt, om den højtærede Trafikminister i noget højere Grad end hidtil vilde arbejde hen til, at Telegrafvæsenets Budget kunde komme til at bære sig, men jeg tror ikke, at man naar det ad den Vej, som den højtærede Minister gik i Fjor, og som han i længere Tid har ønsket at gaa, nemlig ved en Forhøjelse af Taksterne. Jeg antager, at hvad der i Fremtiden vil hindre og allerede nu for en væsentlig Del hindrer Udviklingen af Telegrafvæsenets Indtægter, er Telefonen, og jeg beklager, at den højtærede Trafikminister ikke noget tidligere har været opmærksom paa, at der her er en Fare for Telegrafvæsenet. Alle de, der have Brug for Telegrafen og Telefonen, ville vide, i hvilken stor Udstrækning Telefonen er traadt i Telegrafens Sted. Hvis altsaa den højtærede Minister ikke vil risikere, at Telegrafvæsenet efterhaanden kommer i for stor Underbalance, tror jeg, han maa søge at faa en Ordning i Stand med Telefonvæsenet. Endelig maa jeg gøre en ganske lille Bemærkning om de ny Rupeer, som Finansudvalget er saa venlig at ville skaffe de jernbåneressende. Jeg tror ikke, at den Type, som er anskaffet i det sidste Aar, er særlig heldig. Det er en Bogn, der er omtrent saa lang som denne Sal, og der er kun Indgang fra de to Enden. Det tager en ulide-